

ĐÊM CUỐI CÙNG Ở HÒN TRE

Gối đầu trên tiếng gió xa
nằm nghe biển gọi sóng va vách ngoài
trở mình tìm chút an bài
thấy đêm vẫn tối bóng hình hài trôi

Mới hay biển mặn pha đời
trong yêu thương lẫn ngọt bụi đắng cay
những căn nhà nấp hàng cây
theo hơi sương phủ kín ngày tháng sau

Nửa đêm bãi Dứa nghiêng đầu
nghe câu vọng cổ nổi sầu thế nhân
nhà ai đèn thấp thật gần
nửa đưa tiễn ngọn nửa cầm chân đêm...

Cúi đầu từ biệt cố hương
sao lòng nghe lạnh những thương nhớ đầy
bóng người tưởng một vòng tay
nào ngờ biển rộng sóng dài trăm năm...

nguyễn v i n h l o n g